

Noului Testament cu neamul lui Abraham.” (la paginile 185-190 este redat întreg textul Conciliului).

A reflecta asupra relației cu evreii nu înseamnă a medita la un aspect străin Bisericii, ci la propriile obârșii, la propria identitate. „Cine Îl întâlnește pe Hristos, acela întâlnește și iudaismul” (p. 115), așa se exprima puțin mai târziu Papa Ioan Paul al II-lea și spunea de fiecare dată foarte clar ceea ce reiese dintr-o exegeză corectă (cap. 10 tratează Romani cap. 9-11): „Vechiul Legământ nu a fost anulat” (p. 115). Aceste puncte de vedere fac apel la o pocăință adevărată (cap. 9). Trebuie să acceptăm faptul că, din punct de vedere teologic, poporul lui Israel nu este înlocuit prin propovăduirea Evangheliei lui Hristos, ci el rămâne poporul ales. Trebuie să ne gândim cu multă luare aminte la legătura pe care aceasta o are cu existența statului modern Israel (cap. 8).

Această carte este orientată asupra spațiului catolic prin referirile la papii și textele conciliare romano-catolice. Ar fi însă o mare greșală ca întrebările universale valabile conținute în această carte să nu fie luate în serios și analizate. Este de dorit ca teologii tuturor Bisericilor din România să se confrunte în mod similar cu trecutul propriu și să fie pregătiți să reconsidere imaginea lor despre iudaism pe baza mărturiei Scripturii Vechiului și Noului Testament. Aceasta nu înseamnă nimic mai puțin decât o înțelegere mai profundă a tainei căilor dumnezeiești de mântuire.

Stefan Tobler

*** *Enciclopedia Ortodoxiei Românești*

Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București 2010, 767 p.

Din inițiativa Preafericirii Sale Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în atenta coordonare a Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, membru corespondent al Academiei Române, a apărut lucrarea *Enciclopedia Ortodoxiei Românești* (Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2010, 767 p.). În Cuvântul înainte al monumentalei lucrări Patriarhul Daniel consemnează: „Elaborarea și publicarea unei Enciclopedii a Ortodoxiei Românești, menită să cuprindă datele fundamentale ale istoriei și vieții Bisericii Ortodoxe Române, reprezintă o necesitate de ordin pastoral, misionar și mediatic. Fără a avea un precedent în spațiul bibliografic teologic de la noi, o Enciclopedie a Ortodoxiei Românești își avea o veche justificare și se impunea din ce în ce mai mult în zona încă deficitară a instrumentelor de studiu istorico-teologic, cultural-educațional și jurnalistic. În contextul epocii prezente, a cărei abun-